

MC
110.490
OSZK

Arany László

A kismalac és a farkasok

Dargay Attila rajzaival

Volt a világon egy kismalac, annak volt egy kis háza egy nagy rengeteg erdő közepén. Egyszer, amint ebben a kis házban főzögetett magának, odamegy egy nagy ordas farkas, beszél az ajtón:

- Eressz be, kedves malackám, nagyon hideg van idekint, fázom.
- Nem eresztelek bíz én, mert megeszel.
- Ereszd be hát legalább az egyik hátulsó lábam.

A kismalac beeresztette az egyik hátulsó lábát. Hanem alattomban odatett egy nagy fazék vizet a tűzre.

MC 110. 490

1990

Kicsi idő múlva megint megszólalt a farkas:

– Ugyan, kedves kis malackám, ereszd be a másik hátulsó lábam is.
A kismalac beeresztette azt is. De a farkas azzal se érte be, hanem egy kis idő múlva megint beszólt:

– Kedves kis malackám, ereszd be a két első lábam is.

A kis malac beeresztette a két első lábát is; de a farkasnak az se volt elég, megint megszólalt:

– Édes-kedves kis malackám, eressz be már egészen, majd meglásd, egy ujjal se nyúlok hozzád.

Erre a kis malac egy zsákot szépen odatett a nyíláshoz, hogy amint a farkas jön háttal befelé, egyenesen abba menjen be. Azzal beeresztette. A farkas csakugyan a zsákba farolt be.

A kis malac se volt rest, hirtelen bekötötte a zsák száját, lekapta a tűzről a nagy fazék forró vizet, leforrázta vele a farkast, azután hirtelen felmászott egy nagy fára.

A farkas egy darabig ordított, mert a forró víz úgy levitte a szőrét, hogy egy szál se maradt rajta. Azután addig hányta-vetette magát, míg utoljára kiódozott a zsák szája. Kibújt belőle, szaladt egyenesen segítséget hozni.

Vissza is jött nemsokára vagy tizedmagával. Elkezdtek keresni a kis malacot. Addig-addig keresték, míg valamelyik csakugyan meglátta a fa tetején. Odamentek a fa alá, elkezdtek tanakodni, hogy mitévők legyenek, mi módon fogják meg a kis malacot. Mert egyik se tudott a fára felmászni.

POLYGON KIADÓ

Felelős kiadó:
Surman József
1990

75 Ft

ISBN 963-02-7870-7

Egri Nyomda
Felelős vezető:
Kopka László

Nagy sokára azután elhatározták, hogy egymás hátára állanak mindnyájan, mint a lédeci birkák, úgy aztán a legfelső majd csak eléri. El is kezdtek egymás hátára felmászni. A kopasz maradt legalul, mert félt feljebb menni. Így hát a többi mind az ő hátán volt.

Már olyan magasan voltak, hogy csak egyetlenegy hibázott. Az az egy is elkezdett már mászni. Akkor a kis malac hirtelen elkiáltotta magát:

– Forró vizet a kopasznak!

A kopasz megijedt, kiugrott a többi alól; a sok farkas mind lepotyogott; kinek lába, kinek nyaka tört ki, a kopasz meg úgy elszaladt, hogy sose látták többet.

A kis malac szépen leszállott a fáról, hazament, többet felé se mertek menni a háza tájékának a farkasok.